

[Formanden.]

grænserne ved underholds- og enkebørnsbidrags udbetaling af det offentlige til enlige mødre, enker, enkemænd m. v. til sygekassegrænserne. [Af Ragnhild Andersen m. fl.]

Mødet hævet kl. 15³⁵.

24. møde.

Onsdag den 24. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg giver ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte det anmeldte finanslovsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1955 til 31. marts 1956.*

Før jeg går over til at omtale forslaget indhold, vil jeg gøre opmærksom på, at der som led i arbejdet med en reform af statens budget og regnskab er sket en omlægning af budgetopstillingen. Jeg skal kort gøre rede for de principielle linier i denne omlægning, idet jeg med hensyn til de tekniske enkeltheder henviser til indledningen til forslaget anmærkninger.

Som det vil være det høje ting bekendt, har et udvalg med repræsentanter for finansudvalget og tjenestemænd fra finansministeriet i den senere tid arbejdet med spørgsmålet om omlægning af statens budget. Som resultat af dette arbejde blev der

allerede i foråret ved tillægsbevillingsloven og finansloven foretaget væsentlige ændringer i opstillingen af statens status og kapitalregnskab — den daværende § 26. Der skete dog ikke ved denne lejlighed nogen principiel fravigelse fra den hidtil benyttede regnskabsform, men kun en systematisering og forenkling af kapitalregnskabet, som under de ekstraordinære forhold i krigsårene og tiden derefter var blevet overordentlig uoverskueligt.

I den nye opstilling i finanslovsforslaget, som også har været behandlet i det førnævnte udvalg, fraviger man på to væsentlige punkter de principper, som har ligget til grund for regnskabsopstillingen siden statsregnskabsreformen af 1926.

For det første er statens udgifter til ny-anlæg medregnet blandt de løbende udgifter, således at man nu i forslaget har et samlet drifts- og anlægsbudget og ikke som tidligere et rent driftsbudget. For det andet er driftsbudgetterne for de forskellige fonds og henlæggelser, der tidligere udelukkende blev bogført på kapitalregnskabet, nu indarbejdet i dette samlede budget, således at nettoresultatet for fondene indgår i overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet.

Baggrunden for disse ændringer må bl. a. søges i, at udviklingen siden den sidste budgetreform har medført, at en opstilling, der udelader bevægelserne i statens fonds, giver en ufuldkommen oversigt af den statsfinansielle stilling. I slutningen af 1920'erne og et stykke ind i 1930'erne var de forskellige fonds gennemgående af beskeden størrelse og hvilede som regel i sig selv. Nu er forholdet som bekendt det, at meget store indtægts- og udgiftsbeløb passerer disse fonds — f. eks. udligningsfonden og vejfonden — og at deres nettostilling har afgørende indflydelse på størrelsen af statens overskud.

Hertil kommer, at der på de senere års driftsbudgetter var opført forskellige ekstraordinære afskrivninger og henlæggelser, der reelt var en del af finansårets overskud. Disse til tider ret betydelige poster er nu udskilt af drifts- og anlægsbudgettet.

Behovet for en samlet oversigt over den statsfinansielle stilling er iøvrigt blevet langt større nu end tidligere, idet budgettet ikke længere lægges ud fra snævert statsfinansielle hensyn, men er blevet et vigtigt